

Nr 756

Av herr Börjesson i Falköping, om åtgärder mot äventyrligt spel.

I en interpellation den 16 oktober 1962 i andra kammaren riktades uppmärksamheten på en del avslöjanden av äventyrligt spel i olagliga former. Framför allt betecknades den i Stockholm pågående spekulativen i illegalt spel om pengar eller penningvärde som oroande. Denna brottsliga hantering, som enligt uppgifter i pressen och av polisen var förankrad i ett trettiotal mera allmänt anlitade, illegala spelhålor under ledning av ett tiotal s. k. spelkungan med enorma obeskattade inkomster, har — det är väl känt — fört med sig tragiska följder för många människor — ekonomisk misär, alkoholism, familjesplittring och självmord. Ofta rör det sig om spelskulder på hundratusentals kronor.

Interpellationen fann det kränkande ur rättskänslans synpunkt, att myndigheterna inte på ett effektivt sätt förmått komma åt spelhålor och klientelet kring dessa. Polisen uppgavs sakna erforderliga resurser för en kraftfull brottsbekämpning på detta område, och de bötesstraff som drabbar innehavarna av olagliga spelhålor har visat sig sakna tillräckligt återhållande effekt. Man skrattar — uppgavs det — åt böterna som är »småpengar i miljonomsättningen». Personer som bötfällts uppträder snart nog igen i branschen. Det borde därför övervägas en vidgning av strafflatituden för anordnande och tillåtande av äventyrligt spel till att omfatta även straffarbete. Härigenom skulle polisen erhålla möjlighet att genom häktning av misstänkta förhindra dessa att — som nu ofta sker — försvåra polisutredningen genom att undanröja bevismaterial, varna medbrottslingar etc., framhölls det i interpellationen.

Justitieministern framhöll i sitt svar den 13 november 1962 att straffbestämmelserna för äventyrligt spel, dobbleri, i den nya brottsbalken visserligen inte innebär någon förändring i fråga om möjligheterna till häktning, men att brottsbalken öppnat en viss sådan möjlighet, då det är fråga om upprepad brottslighet, eftersom återfallsreglerna medger, att den som tidigare dömts till fängelse vid återfall kan straffas över eljest gällande maximum. Justitieministern var inte beredd att föreslå längre gående regler men ansåg, att dobbleriet utgör ett allvarligt fenomen som kräver »fortsatt uppmärksamhet. Om så skulle visa sig erforderligt får ytterligare åtgärder övervägas.»

Under den tid som gått har hasardspelet fortsatt att florerar med nya fruktansvärda tragedier i sina spår. På polishåll har man klagat över att

straffen är för milda (stadsfiskal Lars-Erik Ringberg) och att personalen inte räcker för att bemästra de s. k. spelhajarna (förste kriminalassistenten David Stomberg). Spelhålorna i Stockholm har vid olika tillfällen i pressen uppgetts till ett femtiotal, varav flertalet på Östermalm, vilket skulle betyda en påtaglig ökning. De synes vara väl organiserade. Av vissa tecken att döma kan man inte utesluta möjligheterna av utländskt inflytande, och det är — bland annat från Danmark — bekant att vissa internationella syndikat i branschen breder ut sitt nät. Det förekommer att svenska spelkungar leder verksamheten från utlandet. Enligt pressuppgift dirigerar sålunda en av dessa »hasardmiljonärer» sitt spelnäste i Stockholm från säker plats i Spanien och inhöstar intäkterna i Schweiz. Man räknar på polishåll i Stockholm med att för närvarande inemot ett tusental spelare varje dag omsätter mellan 150 000 och 200 000 kronor enbart på roulette. Dessutom hasardspekar man baccarat, chemin-de-fer, rummy och poker. Ofta är hasardspelet kombinerat med spritförtäring, som naturligtvis reducerar spelarnas motståndskraft.

Under fjolåret inregistrerades en rad nya spelhåleskandaler i Stockholm. Ett exempel var det upprörande fall där en kvinnlig jurist på hasardspel förskingrat ett helt dödsbo. Under hösten visade rättegångar bl. a. att hasardsyndikaten — det är ständigt samma människor som dyker upp — söker sig nya vägar, bl. a. genom föreningsbildningar, i sin illegala hantering.

Erfarenheterna har visat att böter ej är tillräckligt återhållande på dobbleriet. Om frihetsstraff endast tillämpas på återfallsbrott, söker man kringgå lagen genom bulvanengagemang och föreningsbildningar o. d. Mot bakgrund av det växande hasardspelets ödesdigra verkningar framstår en straffskärpning och en skärpt strafftillämpning som påkallad liksom en förstärkning av polisens resurser mot denna motbjudande spekulation i mänsklig svaghet.

Spelhåleeländet, som driver allt fler människor i ofta irreparabel olycka, är en kräftsvulst i vårt välståndssamhälle. Den måste opereras bort.

Med stöd av det anförda får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om snara åtgärder av rättslig och polisiär natur mot det tilltagande dobbleriet.

Stockholm den 26 januari 1964

Bengt Börjesson
i Falköping